

- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 296 drugi akapit TFUE poprzez niewystarczające uzasadnienie zaskarżonej decyzji

Strona skarżąca zarzuca Komisji, że na gruncie zaskarżonej decyzji władze polskie nie były ściśle zaangażowane w proces decyzyjny, ponieważ Komisja przedstawiła swoje zasadnicze stanowisko dopiero po konsultacji dwustronnej. Komisja nie przedstawiła dowodów i nie uzasadniła ustaleń faktycznych i prawnych, które przyjęła za podstawę zastosowanej korekty finansowej.

(¹) Dz.U. L 123 z 4.5.2013 r., s. 11

Skarga wniesiona w dniu 16 lipca 2013 r. — Boehringer Ingelheim International przeciwko OHIM — Lehning entreprise (ANGIPAX)

(Sprawa T-368/13)

(2013/C 260/85)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Boehringer Ingelheim International GmbH (Ingelheim am Rhein, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci V. von Bomhard i D. Slopek)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Lehning entreprise SARL (Sainte Barbe, Francja)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Piątej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 29 kwietnia 2013 r. w sprawie R 571/2012-5, w zakresie w jakim zezwala ona na rejestrację znaku towarowego ANGIPAX w odniesieniu do produktów farmaceutycznych, produktów weterynaryjnych i środków sanitarnych do celów medycznych; środków grzybobójczych; substancji dietetycznych do celów leczniczych; środków odkażających; tkanin i materiałów opatrunkowych, materiałów do plombowania zębów, środków do niszczenia robactwa; żywności dla niemowląt;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania lub — w przypadku, gdy druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą przystąpi do sprawy w charakterze interwenienta po stronie pozwanego — obciążenie tymi kosztami solidarnie strony pozwanej i interwenienta

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Lehning entreprise SARL

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „ANGIPAX” dla towarów z klasy 5 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 8 952 401

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny znak towarowy „ANTISTAX” — wspólnotowy znak towarowy zarejestrowany pod nr 2 498 343 dla towarów z klas 3, 5, 28 i 30

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 18 lipca 2013 r. — Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein przeciwko EBC

(Sprawa T-376/13)

(2013/C 260/86)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein (Kiel, Niemcy) (przedstawiciel: O. Hoepner, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej z dnia 16 kwietnia 2013 r. w wersji decyzji z dnia 22 maja 2013 r. (LS/MD/13/313), w zakresie, w którym nie uwzględniono wniosku o udzielenie dostępu do załączników A i B do „Exchange Agreement dated 15. February 2012 among the Hellenic Republic and the European Central Bank and the Eurosystem NBCs listed herein”;
- Obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący niezgodności z prawem podstawy wydania decyzji

Strona skarżąca podnosi, że w decyzji EBC/2011/6 (¹) strona pozwana bez wystarczającego upoważnienia rozszerzyła zakres względów uzasadniających odmowę wskazanych w art. 4 ust. 1 lit. a) decyzji EBC/2004/3 (²).

2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia istotnych przepisów formalnych

W ramach omawianego zarzutu skarżący podnosi, że zaskarżona decyzja narusza istotne przepisy formalne. Wywodzi on w tym zakresie, że mając na względzie art. 41 ust. 2 lit. c) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy przyjąć, iż wynikające z art. 296 ust. 2 TFUE wymogi dotyczące obowiązku uzasadnienia są wysokie, i że zawarte w zaskarżonej decyzji rozważania uzasadniające strony pozwanej nie spełniają wymogów określonych przez Trybunał Sprawiedliwości.

3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa materialnego

Strona skarżąca podnosi naruszenie prawa materialnego, ponieważ wskutek niewystarczającego uzasadnienia zaskarżona decyzja narusza prawo strony skarżącej do dostępu do dokumentów wynikające z art. 42 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i z art. 15 ust. 3 TFUE. Ponadto odmowa udzielenia dostępu jest nieproporcjonalna.

⁽¹⁾ 2011/342/UE: Decyzja Europejskiego Banku Centralnego z dnia 9 maja 2011 r. zmieniająca decyzję EBC/2004/3 w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Europejskiego Banku Centralnego (EBC/2011/6) (Dz.U. 158, s. 37).

⁽²⁾ 2004/258/WE: Decyzja europejskiego banku centralnego z dnia 4 marca 2004 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Europejskiego Banku Centralnego (EBC/2004/3) (Dz.U. L 80, s. 42).

Skarga wniesiona w dniu 17 lipca 2013 r. — ultra air przeciwko OHIM — Donaldson Filtration Deutschland (ultra.air ultrafilter)

(Sprawa T-377/13)

(2013/C 260/87)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: ultra air GmbH (Hilden, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. König)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Donaldson Filtration Deutschland GmbH (Haan, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 6 maja 2013 r. w sprawie R 110/2011-4;
- obciążenie kosztami Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) i Donaldson Filtration Deutschland GmbH, w przypadku wstąpienia przez nią do niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Słowny znak towarowy „ultra.air ultrafilter” dla towarów i usług z klas 7, 9, 11, 37 i 42 — zgłoszenie nr 7 480 585

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Donaldson Filtration Deutschland GmbH

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Bezwzględna podstawa unieważnienia przewidziana w art. 52 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009

Decyzja Wydziału Unieważnień: Oddalenie wniosku o unieważnienie

Decyzja Izby Odwoławczej: Uwzględnienie odwołania i unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego

Podniesione zarzuty:

— Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009;

— Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;

— Naruszenie art. 75 zdanie drugie rozporządzenia nr 207/2009;

— Naruszenie art. 75 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 23 lipca 2013 r. — Apple and Pear Australia i Star Fruits Diffusion przeciwko OHIM — Carolus C. (English pink)

(Sprawa T-378/13)

(2013/C 260/88)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Apple and Pear Australia Ltd (Victoria, Australia) i Star Fruits Diffusion (Caderousse, Francja) (przedstawiciele: adwokaci T. de Haan i P. Péters)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Carolus C. BVBA (Nieuwerkerken, Belgia)